

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: A. M. (X), nar. X,
státní příslušnost: X
hlášený pobyt: X
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Novotným
se sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2025, č. j. OAM-164/ZA-ZA15-ZA03-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

II. Vyjádření účastníků

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že se bojí návratu do Moldavské republiky, jelikož v jeho domovské vlasti v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, a to i s ohledem na poslední politický vývoj, kdy je Moldavská republika bezprostředně ohrožená země v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. K tomu poukázal na situaci v Podněstří.
3. Dále namítl, že žalovaný měl vést meritorní řízení a v jeho rámci posoudit důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, a to s ohledem na to, že vyšly najevo nové, zásadní skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které v kombinaci s již dříve známými okolnostmi odůvodňovaly udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany žalobci podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný podle něj nesprávně zjistil skutkový stav a neopatřil si dostatečné podklady pro vydání svého rozhodnutí. S ohledem na dramatickou situaci v Moldavské republice, vč. ohrožení vojenským konfliktem na Ukrajině, se v případě svého návratu do vlasti reálně obává o svůj život.
4. Žalovaný k žalobním námitkám uvedl, že nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Žalovaný podle svého názoru vzal při rozhodování v úvahu žalobcem uvedené skutečnosti a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům pro vydání rozhodnutí, a má za to, že přijaté řešení odpovídá okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Žalobcovu žádost posuzoval nikoliv jako bezpečnou zemi původu, ale zabýval se hodnocením Moldavska z pohledu všech forem mezinárodní ochrany, kdy neshledal důvod pro udělení žádné z těchto forem mezinárodní ochrany.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná.
6. Žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správního spisu vyplývá, že, první žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal dne 3. 3. 2023 a žalovaný ji zamítl rozhodnutím ze dne 25. 5. 2023, č. j. OAM-210/ZA-ZA11-K01-2023. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou, kterou soud zamítl rozsudkem ze dne 28. 8. 2024, č. j. 22 Az 28/2023-45. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku odmítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 12. 2024, č. j. 8 Azs 221/2024-33.
8. Dne 6. 2. 2025 žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany.
9. V rámci poskytnutí údajů v žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že je moldavské národnosti, státní občan Moldavské republiky, který nebyl politicky aktivní; svobodný, bezdětný do ČR poprvé přicestoval v roce 2017, následně byl vyhoštěn, rok pobýval v Moldavsku, poté v ČR pobýval asi pětkrát nebo šestkrát, přičemž naposledy přicestoval dne 28. 8. 2022. V roce 2016 nebo 2017 pobýval jeden měsíc v Polsku. Nikdy neměl uděleno

vízum nebo povolení k pobytu. Poprvé o mezinárodní ochranu žádal v ČR v roce 2023. Je zdrav a neléčí se s žádným onemocněním. Nikdy nebyl trestně stíhán. O mezinárodní ochranu žádá ze stejného důvodu, který uváděl v rámci první žádosti. Kvůli ke stavu v Podněstří se obává, aby nezačala v Moldavské republice válka. Nyní je poslední rok, kdy jej mohou povolát do armády.

10. Dále se žalobce vyjádřil v reakci na seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany a uvedl v podstatě tytéž skutečnosti, jako následně v žalobě. Výslovně konstatoval, že *„špatná situace v Moldavské republice, která byla důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je v současnosti i nadále překážkou, která mu brání návratu do Moldavské republiky s tím, že se situace ještě více přiostrčila.“*
11. Napadeným rozhodnutím žalovaný posoudil opakovanou žádost žalobce jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Neshledal důvody pro nové posouzení žádosti žalobce.
12. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
13. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
14. Unijní základ tohoto ustanovení představuje čl. 40 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále též „procedurální směrnice“), který upravuje tzv. následné žádosti. V odst. 2 umožňuje členským státům nejprve provést předběžné posouzení, zda se objevily nebo zda žadatel předložil nové skutečnosti nebo zjištění týkající se posouzení, zda lze žadatele uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle kvalifikační směrnice. Musí se jednat o nové skutečnosti nebo zjištění, které *významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za osobu požívající mezinárodní ochrany* (odst. 3). Zároveň podle odst. 4 tohoto ustanovení mohou členské státy rozhodnout o dalším posuzování žádosti, pouze pokud dotyčný žadatel *nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku*, zejména při využití svého práva na účinný opravný prostředek podle článku 46.
15. Podle čl. 42 odst. 2 procedurální směrnice mohou členské státy ve vnitrostátním právu stanovit pravidla pro předběžné posouzení podle článku 40. Tato pravidla mohou, mimo jiné (a) uložit dotyčnému žadateli povinnost, aby uvedl skutečnosti a předložil důkazy, které odůvodňují nové řízení, a (b) povolit, aby proběhlo předběžné posouzení pouze na základě písemného podání bez osobního pohovoru.
16. V nyní posuzované věci žalovaný rozhodl o nepřipustnosti žádosti žalobce na základě zjištění, že žalobce uvedl naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se vrátit, jako uváděl v původním řízení, a to aktuální situaci v Podněstří a povolání do armády. Správnost předcházejícího rozhodnutí žalovaného není předmětem posouzení v této věci, k jeho

posouzení došlo v předcházejícím řízení a závěry žalovaného byly aprobovány jak zdejším soudem, tak i Nejvyšším správním soudem.

17. Žalobce v podané žalobě replikuje pouze tvrzení, která uvedl ve vyjádření k seznámí s podklady pro vydání rozhodnutí. Tvrdí sice, že v řízení vyšly najevo „*nové, zásadní skutečnosti, jež nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení*“, ale nijak neuvádí, o jaké nové a zásadní skutečnosti by se mělo jednat. Naopak ze správního spisu jednoznačně plyne, že žalobce žádal o mezinárodní ochranu „*ze stejného důvodu jako v předchozím řízení*“ (viz poskytnutí údajů k žádosti), resp. s ohledem na špatnou situaci v Moldavsku, která byla důvodem pro podání žádosti (viz vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí).
18. Soud dospěl k závěru, že žalobce neuváděl v druhém řízení žádné *nové* skutečnosti a není tedy zřejmé, z čeho dovozuje, že uvedl nové, zásadní skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání v předchozím řízení.
19. Lze tak pouze zopakovat to, co již zdejší soud uvedl v rozsudku ze dne 28. 8. 2024, ve kterém byla posuzována zákonnost rozhodnutí žalovaného, kterým došlo k věcnému přezkumu žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, a to, že ekonomická situace v Moldavsku není azylově relevantním důvodem a že povolání žalobce k vojenské službě ani plnění branné povinnosti není podle ustálené judikatury, byť by se jednalo o výkon služby s účastí na bojových akcích, samo o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Moldavská republika se i ani k datu vydání *ныні* napadeného rozhodnutí, ani ke dni vydání *tohoto* rozhodnutí soudu do válečného konfliktu na Ukrajině vojensky nezapojoila; tj. moldavská armáda se proto přímo neúčastní probíhajícího ozbrojeného konfliktu a není naplněn důvod pronásledování podle § 9 odst. 2 písm. e) kvalifikační směrnice spočívající v trestním stíhání či trestu za odepření výkonu vojenské služby za konfliktu. Tresty za vyhýbání se povinné vojenské službě v Moldavsku obecně nelze považovat za natolik nepřiměřené či diskriminační, že by jejich případné uložení žalobci mohlo naplňovat definici pronásledování ve smyslu čl. 9 kvalifikační směrnice a vojenské službě se lze vyhnout výkonem náhradní vojenské služby. Obecný strach z plnění vojenské povinnosti, který sám o sobě není azylově relevantním důvodem a důvody pronásledování v souvislosti s povinnou vojenskou službou žalobce v Moldavsku nejsou naplněny.
20. Žalovaný správně nepřistoupil k meritornímu přezkumu již dříve uvedených a posouzených skutečností.
21. Při posuzování opakované žádosti o mezinárodní ochranu se žalovaný musel zabývat i tím, zda se od posledního posouzení žádosti nezměnila situace v zemi původu cizince do té míry, že by zvyšovala pravděpodobnost udělení mezinárodní ochrany v případě nového meritorního posouzení této žádosti. Muselo by se jednat o takovou změnu, která buď ve vztahu k individuálním důvodům, pro které cizinec žádá o mezinárodní ochranu, zvýší pravděpodobnost, že bude čelit pronásledování nebo vážné újmě (např. změna politického režimu), anebo o takovou změnu obecné situace, která by takovému nebezpečí vystavila v podstatě kohokoliv (typicky vypuknutí intenzivního ozbrojeného konfliktu). Z odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti by pak mělo být zřejmé, že se žalovaný situací v zemi původu a jejím případným vývojem zabýval.
22. Z obsahu správního spisu plyne, že žalovaný jeho součástí učinil Informaci OAMP – Moldavsko, ze dne 18. 11. 2024, základní přehled o zemi. V pořadí první rozhodnutí

žalovaného bylo vydáno v květnu 2023. Použitá zpráva mapuje stav Moldavska po vydání předcházejícího rozhodnutí a nadto žalovaný neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily o možnosti pronásledování z jím uváděných důvodů.

23. Jinými slovy soud ani na základě podané žaloby ani na základě obsahu správního spisu neshledal, že by žalovaný rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu nebo nedostatečných podkladů.
24. Nedůvodná je i námitka, že by žalobci měla být udělena doplňková ochrana. V nyní projednávané věci žalobce neuvedl nic, co by mohlo zvrátit závěry, které byly podstatou předcházejícího rozhodnutí žalovaného a na něj následujícího rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 8. 2024, č. j. 22 Az 28/2023-45, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2024, č. j. 8 Azs 221/2024-33.
25. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
26. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
27. K možnosti udělení doplňkové ochrany žalobce uvedl, že *„prezentované skutečnosti důvodně svědčí o tom, že v případě návratu do vlasti bude žalobce reálně ohrožen na svém životě, neboť lze mít za prokázané, že v jeho domovské vlasti v Moldavské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, když se jedná o zemi, která je v ohrožení v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu.“*
28. Z uvedeného (ani ze žaloby jako celku, nebo ze skutečností uvedených ve správním řízení) neplyne, že by žalobci hrozil v Moldavsku trest smrti nebo poprava. Podle soudu z ničeho neplyne ani to, že by mu mělo hrozit mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. Pokud jde o vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu stále platí již v minulém rozhodnutí vyřčené, že v Moldavsku neprobíhá ani mezinárodní ani vnitřní ozbrojený konflikt.
29. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že důvody uváděné v opakované žádosti nejsou dostačující k opětovnému zahájení meritorního přezkumu žádosti o mezinárodní ochranu, ani přezkumu podmínek pro přiznání doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

31. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 25. července 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce